

SV. PĒTERA DRAUDZES ZIŅAS

Nr. 111

2016. gada augusts / septembris

Enkurs senatnē cilvēkiem simbolizēja drošību. Vēstules Ebrejiem autors enkuru nodēvē par cerību Jēzū Kristū. Ebr 6:19-20 *Tā mums ir stiprs un drošs dvēseles enkurs, kas sniedzas dziļi iekšā aiz priekšvara, kur Jēzus par mums iegāja pirmais, uz mūžiem tapdams par augsto priesteri.*

Šajā izdevumā:

Redaktora sleja
Žēlsirdīgais samarietis
No draudzes priekšnieka
Marija, Jēzus māte
Ziedotāji
Informācija
Draudzes plāni
Pērminderu saraksts
Kristīgās ziņas
Mūžībā

REDAKTORA SLEJA

Šovasar jau otro reizi (pirmā reize bija iepriekšējā vasarā 2 nedēļas) man bija iespēja 3 nedēļas kalpot Ziemeļamerikas lielākajā latviešu centrā Gaņezērā. Mācīju vidusskolas pirmajām klasēm ticības mācības jeb reliģijas un ētikas priekšmetu, darbojos ar Gaņezera sagatavošanas skolas bērniem, kā arī bērnu nometnes bērniem. Manā skatījumā tas bija svētīgs laiks gan bērniem, gan man pašam. Šajās nedēļās sapratu, ka Gaņezers man ir kļuvis tikpat tuvs, kā tiem latviešiem, kas tur pavadījuši pat visus 51 tā pastāvēšanas gadus. Mēģināšu izklāstīt, kādēļ.

Pirmkārt, Gaņezers sevī nes bagātīgu pagātne. Pagātne ir ļoti būtiska cilvēku un tautu veidošanās skola. Pagātnē mēs varam atrast to, kas mūs, tādus, kādi esam šodien, ir formējuši. Katrā ziņā tie ir gan mūsu vecvecāki, gan vecāki, gan skolotāji. Bet mūsu formācija ir notikusi arī latviskajā būtībā. Tā ir tautas vēsture un tradīcijas. Mācoties mūsu tautas vēsturi, kļūst saprotamāki, kādēļ esam tik sīksti un neatlaidīgi, kādēļ spējam sasniegt daudz ko, kas varbūt tik labi nepadodas citām tautām. Dažreiz gan šis latviskais sīkstums robežojas ar stūrgalvību, kas var traucēt labu rezultātu sasniegšanu. No vēstures mēs mācāmies arī to izaugsmi, ko esam piedzi-

vojuši ticībā. Latvju tauta, līdzīgi kā citas tautas (izņemot Izraēla tautu) tās pirmsākumos savu ticību balstīja daudzdievībā jeb politeismā. Teoloģiski to dēvē par ticības bērnības posmu, jo cilvēki vēl nespēj saprast, ka Dievs var būt viens vienīgs. Viegļāk bija uztvert Dievu kā sauli, kā gaismu, kā kaut ko no dabas. Par to apustulis Pāvils raksta 1. Kor 3 „Es vēl nevarēju runāt ar jums kā ar garīgiem cilvēkiem, bet tikai kā ar miesīgiem, kā ar maziem bērniem Kristū. Es jūs dzirdīju ar pienu un citu barību nedevu, tādēļ ka jūs to nespējāt uzņemt.” Ticēt daudzdievībai, tātad, nozīmē būt vēl miesīgam, vēl nepieaugušam, kam der tikai piens. Kad esam pieauguši, mēs varam ēst visāda veida barību. Kad esam ticībā pieauguši, mēs ticam vienam vienīgajam—Trīsvienīgajam Dievam, kas teoloģijā tiek dēvēts par monoteismu.

Otrkārt, šobrīd mēs dzīvojam tagadnē—tādos apstākļos, kādus gadiem ilgi esam veidojuši. Gaņezērā tas ir redzams gan jaunajās būvēs, gan interneta pieejā, gan tehnoloģiju lietošanā, gan arī tajās vietās, kur nepieciešams pamatīgs remonts, kur kaut kas laika gaitā jau nolietojies. Tagadni mēs redzam arī šogad neierasti kuplajā Gaņezera studentu un

bērnu pulkā. Citiem latviešu valoda, tradīcijas un vēstures zināšanas ir apbrīnojami augstā līmenī, kurpretim, citiem—ļoti vājas, vai gandrīz vairs vispār nav. Līdzīgi tas attiecas uz garīgajiem jautājumiem. Kādiem priekšzināšanas kristietības pamatlīnās ir ļoti augstas, bet citiem tādu tikpat kā nav. Tomēr labi, ka rīta lūgšanās, dievkalpojums un ticības mācības jeb reliģijas un ētikas klasēs joprojām atklāti par ticību runā. Visiem Dieva vārds ir dzirdams, kas vēlreiz uzsver Gaŗezera devīzi—Dievam un Latvijai. Mūsu—tas ir visu LELBAS mācītāju un draudžu uzdevums ir šo tradīciju un ievirzi turpināt.

Treškārt, nākotne. Nākotne Gaŗezeram, nākotne latvju tautai, izkaisītajai pasaulē, nākotne mūsu draudzēm un mūsu pašu nākotne. Es vienmēr uz

lietām esmu raudzījies optimistiski. Cenšos saskatīt labo vai vismaz perspektīvu arī tad, ja liekas, ka viss ir tikai melnos toņos. Kalpojot Gaŗezērā, tikdamies ar bērniem un citiem skolotājiem, varu secināt vienu—mums kā latvju tautai svešumā, kā nelielai saujņai sīkstu, uzticīgu saviem mērķiem un ticīgu Dievam cilvēku, ir nākotne. Bērni mācās uzcītīgi un vēlas savu dzīvi saistīt ar latvietību. Mācītais Dieva vārds arī atrod dzirdīgas ausis un atvērtas sirdis.

Esmu pārliecināts, ka tā turpinot, mēs varam saredzēt latviešus gan Amerikas sabiedrības darbībā, gan latviešu organizācijās, gan arī, kas man kā garīdzniekam visvairāk rūp, mūsu draudzēs. Dievs svētī Latviju! ... un latviešus!

O.F.

ŽĒLSIRDĪGAIS SAMARIETIS

Pirms vairākiem gadiem Latvijā, Liepājā, kur es dzīvoju, redzēju uz ietves saļimstam kādu kungu gados, kas nebija pārāk labi ģērbies. Tā bija tāda diezgan dzīva vieta, kur cilvēki nāca un gāja. Daudzi pagāja garām, nodomādami, ka viņš ir pārāk stipri lietojis alkoholu. Es tomēr piegāju pie viņa un, nesajutis nekādu alkohola smaku, piezvanīju ātrai palīdzībai un pagaidīju, kamēr atbrauca viņam pakal. Šim cilvēkam bija problēmas ar sirdi.

Vai šajā situācijā es rīkojos kā žēlsirdīgais samarietis? Man jāatzīst, ka tomēr nē. Tas ir mūsu pilsoniskais pienākums – tas ir katra kristieša pienākums palīdzēt otram, kad tas ir nonācis nelaimē. Tomēr tā nav žēlsirdīgā samarieša rīcība. Lūkas evaņģēlijā minētais samarietis rīkojās daudz tālāk un daudz vairāk, ko mēs parasti ikdienā nekad nedarām. Mēs izdarām to vienu soli, kas ir nepieciešams, lai kādam palīdzētu, un ar to arī viss beidzas. Palīdzēt otram, tādā normālā apmērā, kad tas ir nokļuvis nelaimē, nav nekāds varoņdarbs. Tas ir tas, kas mums vienkārši ir jādara.

Stāstu par žēlsirdīgo samarieti Jēzus izklāsta kā atbildi uz likuma zinātāja jautājumu: “kas man jāda-

ra, lai iemantotu mūžīgo dzīvību?” Jēzus šajā garajā atbildē, skaidri pasaka, ka ar kaut kā darišanu mūžīgo dzīvošanu jeb Dieva valstību nopelnīt nevar neviens. Tādēļ, ka mēs nevaram izpildīt bauslību. Tādēļ, ka mēs nekad pietiekoši nespējam palīdzēt savam tuvākajam. Un tādēļ, ka mūsu žēlsirdība, iepretim Dieva dāvātajai, tomēr ir ļoti niecīga.

Kas tad ir šī bauslība, kuru mēs pilnībā izpildīt nespējam? Likumus zinātājs sacīja: “*Mīli Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu un savu tuvāko kā sevi pašu.*”

Mīlēt Kungu, savu Dievu no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un ar visu savu spēku nozīmē, ka mums savā dzīvē vienmēr Dievs būtu jātur un jāliek augstāk par visu citu. Vai mēs ikdienā to spējam? Es kā garīdznieks to nespēju. Mana ikdiena ir saistīta ar kalpošanu, ar Bībeles lasīšanu, studēšanu un lūgšanām. Tomēr es nespēju šo bauslību pienācīgi izpildīt. To nav spējis neviens pravietis, kas ir minēts Bībelē, to nav spējuši Kristus apustuļi, to nespēj izdarīt neviens cil-

vēks. Katru dienu ir kādas situācijas, kur mēs neturam Dievu augstāk par visu. Ik pa brīdim mēs turam augstāk par Dievu kādas citas lietas vai cilvēkus. Tādēļ mums jāļauj Dievam sevi mainīt, un šis maiņas process nav vienas dienas, nedēļas, mēneša vai gada darbs, bet gan tas ir viss mūsu mūžs no pirmās dienas, kad sevi sākam apzināties līdz dienai, kad tiekam aizsaukti no šīs dzīves. Mums ir jāļauj Dievam sevi mainīt, bet ne vienmēr to gribam. Mums patīk rīkoties vairāk tā, kā paši esam nolēmuši, nevis palāvībā uz Dievu.

Tas izklausās diezgan drūmi, ka to nespējam. Tomēr labā ziņa bauslībā ir tā, ka tad, kad sākam saprast, ka mēs daudz neko paši nevaram izdarīt savā dzīvē, mums ir jāmeklē palīdzība, un šī palīdzība ir Kungs Jēzus Kristus. Bauslības mērķis ir pievest mūs pie Viņa. Tas ir viss, ko Dievs no mums sagaida, un Kristus mūsu vietā dara visu pārējo. Jo Viņš bauslību ir piepildījis pie krusta. Viņš ļauj mums būt Dieva žēlsirdības tuvumā ik dienas, neskatoties pat uz to, ka mēs nespējam visas lietas ideāli izdarīt un nekad nespēsīm.

Mēs tiešām cenšamies palīdzēt cits citam, un tas ir brīnišķīgi, bet, lasot šo līdzību par samarieti, mums ir jāatzīst, ka tik daudz, cik viņš darīja šim cietušajam, mēs tomēr nedarām. Iztēlosimies to situāciju: samarietis apstājas un palīdz cietušajam. Uzlej eļļu uz brūcēm, lai nomierinātu tās, jeb mūsdienu medicīnas valodā runājot – dod pretsāpju līdzekli. Tad uzlej vīnu, lai dezinficētu šīs brūces. Iesēdina savā *Cadillac* un aizved uz *Trump International Hotel* Čikāgā. Tur viņš ne tikai atstāj cietušo cilvēku un apmaksā viņa uzturēšanos, bet viņš papildus iedod naudu viesnīcas pārvaldniekam, divus denārijus, kas ir divu dienu caurmēra darbinieka atalgojuma apmērā. Viņš, dodot šo naudu viesnīcniekam, pasaka, ka, ja vēl gadītos kādi izdevumi, tad es viņš atkal atbrauktu un visu samaksātu. Kurš no mums tā ir kādreiz dzīvē darījis ar pavisam svešu cilvēku?

Es varu droši pasacīt, neviens! Mēs, protams, citiem kādā mērā palīdzam, un tas ir mūsu svēts pienākums, bet mēs nekad nedarām tik ļoti daudz kā šis samarietis aprakstītajā situācijā.

Mēs nespējam palīdzību sniegt tā, kā šajā stāstā, bet tas liek mums aizdomāties, ka mums ir jāmeklē palīdzēt citiem labāk. Mums ir jāmeklē palīdzēt citiem vairāk un kvalitatīvāk, jeb palīdzēt dziļāk

iedzīļinoties esošajos apstākļos un tālākās konsekvencēs. Kāpēc tāda nelaime ir notikusi? Ne vienmēr ar cilvēkiem atgadās tādas nelaimes, kur ir redzamas ārējas brūces un sasitumi. Biežāk cilvēkam ir jāpalīdz, kad viņam ir citas problēmas, citas grūtības un citas situācijas, kas ir saistīts ar dvēseli, kas ir saistīts ar pašsajūtu. Un tur, lai palīdzētu, mums ir daudz jāmeklē.

Domājot par palīdzēšanu, mums ir jāuzdod sev vēl kāds jautājums: “vai mēs paši labprāt saņemam piedāvāto palīdzību no citiem?” Parasti mēs atsakāmies no tās, jo liekas, ka visu varam paši. Atcerēsimies savu bērnību, mūsu bērnus un mazbērnus – kad vēlies viņiem palīdzēt aizpogāt pogas, vai aizņorēt kurpju auklas, visbiežāk dzirdam strupu noraidījumu—es pats!

Mums liekas, ka varam ļoti daudz, bet īstenībā nevaram. Mums ir jāļauj palīdzēt arī sev, tad, kad tas ir nepieciešams. Kādreiz mēs varbūt pat neredzam šo nepieciešamību, ka mums palīdzība ir vajadzīga. Ļausim, lai mums palīdz, ļausim Dievam mums palīdzēt, ļausim Kristum mums palīdzēt un lūgšim pēc šīs palīdzības.

Dieva žēlsirdība ir daudz lielāka un pārāka par mūsējo. Šai žēlsirdībai nav robežu. Cik reizes mēs lūdzam Dievam, tik reizes Viņš mums atbild. Cik reizes mēs lūdzam Viņam piedošanu par saviem grēkiem, tik reizes Viņš mums piedod, Viņš neskaita. Šī ir simtā reize – šī ir tūkstošā reize, šī – biljonā reize, un nu jau pietiek. Dievs mums piedod katru reizi un visu mūžu, katru mūsu grēku, ja mēs Viņam lūdzam. Viņa žēlsirdībai nav robežu.

Bībelē ir kāds skaists stāsts, kur Pēteris runā ar Kristu, un tur iet runa par piedošanu. Viņš prasa Kristum, cik tad man reizes ir jāpiedo savam brālim, kurš kaut ko man sliktu izdarījis? Vai septiņas reizes būtu pietiekami? Kristus viņam atbild, ka septiņdesmit reizes septiņas. Tas ir 490 reizes, daudz gan. Bet tā atbilde nav ciparā, bet gan tajā, ka mums, līdzīgi kā Dievs piedod, vienmēr jāpiedo arī savam tuvākajam. Neskaitot, cik reizes mēs piedosim. Mūsu ikdienā šad tad ir tā, kā tad, kad mums kāds dara pāri, mēs piedodam vienu reizi, otro, trešo, desmito. Un tad kādā brīdī pasakām, nu vienreiz pietiek! Esam izvesti no pacietības, un tad noteikti var būt liels konflikts.

Dievs gan tā nedara. Viņa žēlsirdībai nav apstājas, tā nebeidzas. Viņš arī no mums neko citu nesagaida, kā vien uzticēšanos Viņam, tas ir viss, ko Viņš grib, lai mēs paļaujamies uz Viņu un uzticamies Viņam. Dieva žēlsirdības lielums ir mērāms Viņa Dēlā Jēzū Kristū, kurš atdeva savu dzīvību par mums pie krusta, tas ir Dieva piedošanas mērs. Kristus mūs samierina ar Dievu.

Vai mēs ar labu darbu darīšanu spējam nopelnīt mūžīgo dzīvību? Protams, ka mēs to nespējam. Gribētos, ka varētu tā pamatīgi piepūlēties un tad viss

būtu kārtībā, bet tas tā nav iespējams, to šis stāsts mums pasaka. Tomēr Jēzus Kristus mūs aicina "ej un dari tu tāpat", tāpat kā žēlsirdīgais samarietis, nevis, lai kaut ko nopelnīt par to, bet, lai parādītu, ka Dieva darbi Jēzū Kristū ir ietekmējuši arī tavu dzīvi. Tas, ko Dievs ir darījis ar mani, lai vienkārši izpaužas uz āru, ka mēs vēlamies un gribam palīdzēt citiem, ka mēs labprāt saņemam palīdzību tad, kad mums tā ir nepieciešama, jo tā mēs varam saņemt Dieva mīlestības lielumu, ko Viņš mums ir atklājis Kristū: ej un dari tu tāpat! Āmen.

Mācītājs Ojārs Freimanis

NO DRAUDZES PRIEKŠNIEKA

"Laiks steidzas prom, tik nemanot jau drīzi".

Vasara iet uz beigām, kaut gan to nevar tā sajust, vērojot ikdienas āra temperatūru. Jāsāk gatavoties draudzes dzīves aktīvam rudens posmam.

Kā jau agrāk minēju, draudzes lēmums pāriet uz ziedojumu pieteikumiem ir bijis sekmīgs. Pieteikumi pārsniedz pagājušā gada budžetā paredzēto nodevu summu par 25%, un mums vēl nav atbildes uz aicinājumu pieteikt savu ziedojumu no 32 ģimenes vienībām (ģimene vai vieninieks), kaut gan biedrzinis Jānis Ievāns izsūtīja atgādinājumus. Lūdzu, lūdzu paziņojiet savu 2016. gada ziedojumu biedrzinim vai man. Jūsu pieteikums nekur netiks publicēts, bet mums to der zināt, lai varam apzinīgi rīkoties ar budžetu.

Par ziedojumiem runājot, 17. jūlija valdes sēdē nolēmām npublicēt atsevišķus ziedotāju vārdus un summas piemiņu ziedojumos, tikai ziedojumu kopsummu. Tāpat valde nolēma draudzes ziņās publicēt tikai vārdus un ziedojumu kopsummu, tos ziedojumus draudzes vajadzībām kas pār-

sniedz pieteikumu. Ja kāds vēlas, lai viņa ziedojums tiek publicēts, lūdzu to paziņot un mēs tā darīsim.

Diemžēl, mums ir jāatvadās no skais-tās ckurkļavas, kas mūs ir gadiem sagaidījusi iebraucot pie dievnama. Tā nepārcieta piebūves uzbērumu, kas daļēji apraka saknes, un lēnām beidzas nost. Padome apstiprināja izdevumus kļavas un vēl dažu beigtu koku noņemšanai līdz \$3,000. Domāju, ka to varēs izdarīt lētāk.

Par izdevumiem domājot, 2017. gadā būs jāatvieto baznīcas jumts. Izmaksa vēl nav zināma, bet lēta tā nebūs. Ja kādam ir zināma kāda uzticama firma, kas šo darbu var uzņemt, lūdzu to paziņojiet man. Mēs ceram dabūt vismaz trīs kontraktoru cenas. Draudzes vadība domā nākošā gadā ievest speciālu akciju šī projekta līdzekļu vākšanai, līdzīgi kā to darījām ar piebūves projektu.

Uz redzēšanos dievkalpojumos un sarīkojumos,

Uldis Pūliņš

MARIJA, MŪSU KUNGA MĀTE

Šodien, Romas katoļu Baznīca atzīmē lielus svētkus: Vissvētākās Jaunavas Marijas debesīs uzņemšanas un Māras zemes karalienes svētkus. Šorīt arī mūsu mīļie latviešu katoļu māsas un brāļi svin šos svētkus. Lai gods un pateicība viņiem par to, ka viņi nav atstājuši Dieva Māti novārtā, kā to esam darijuši mēs, luterāņi.

Tas ir brīnišķīgi, jo ir beidzamais laiks arī pārējām kristīgās Baznīcas denominācijām atzīt Jaunavas Marijas lielo lomu Dieva žēlastības plānam cilvēcei. Jo bez Marijas, vai kādas citas sievietes - Dieva Dēlam, mūsu Kungam, nebūtu bijusi iespēja nākt pasaules telpā un laikā kā cilvēkam.

Ir īpatni, ka neviens no Jaunās Derības autoriem nav, cik mums ir zināms, pierakstījis neko par Marijas bērnību, jaunību un viņas sagatavošanu dzemdēt un audzināt pasaules Glābēju. Mums, luterāņiem, nav pat nevienas Baznīcas dziesmas, kas ir veltīta Marijai, vissvarīgākais personai pirms Jēzus. — Vai tas varētu būt tāpēc, ka Dievs apgāja vīrieti, lai dzemdētu pasaules Mesiju?

Liekas, ka Romas katoļu Baznīcai ir vairāk kas zināms par Jaunavu Mariju, jo viņiem ir izveidojusies Marijas kults un ir daudz dziesmu par viņu.

Vēsturiski par Jēzus māti Bībelē atrodam gaužam maz. Bibliskie dati par Jaunavu Mariju, atrodami galvenokārt Jaunā Derībā, kaut arī Vecā Derībā atrodam atsevišķus pantus, ko var attiecināt uz viņu, kā piemēram: Jesajas 7:14 "...Redzi, jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa tam dos vārdu Imanuēls" t.i. Dievs ar jums."

Viens no vēsturiskajiem faktiem ir, ka pasludināšanas brīdī Marija un Jāzeps bija saderināti

(Lk.1:27, Mt.1:18). Ārpus tā viņa tiek minēta vairākās vietās un laikos tikai sakarā ar savu Dēlu: Pie radnieces Elizabetes (v.39-40); Betlēmē, Jēzus dzimšanas laikā (Lk.2:4, Mt.2:1); Jeruzālemes Templī, sevis šķīstīšanas un Jēzus priekšā stādīšanas Dievam (Lk.2:22); Nācuretē, dēla audzināšanā (Lk.2:51, Mt.2:23); Jeruzālemes Templī, atrodot

Jēzu runājam ar rakstu mācītājiem (Lk.2:46); kāzās Kānā, Galilejā (Jņ.2:1); pie Jēzus krus-ta (Jņ.19:21); pie Jēzus kapa (Lk.24:10; Mt.28:1; Mk.16:1; Jņ.20:1-9); ar mācekļiem (Apustuļu darbos).

Atsaucoties uz Pāvila vēstulēm un Apustuļu darbiem (Lk.1:32,3:23-38; Rom.1:3; 2.Tim.2:8; Ap.d.2:30) daudzi Svēto rakstu pētnieki uzskata, ka Marija ir cēlusies no Dāvida cilts. Tomēr Lūkas sniegtā ģenealoģija saista Jēzu ar Dāvida namu caur Jāzepu, izslēdzot Mariju, kas ar Svētā Gara spēku Jēzu brīnumainā kārtā ieņē-

ma un dzemdēja.

Padomāsim - Kā Baznīcas tēvi (Bībele vairākkārt tika emendēta no Baznīcas tēviem) var izskaidrot savu lēmumu piešķirt Jēzum Jāzēpa ģenealoģiju, kad nevis Jāzeps, bet Dievs bija Jēzus Tēvs? Un, jūdu tradīcijā ģenealoģija iet caur māti nevis tēvu. Tas norāda, ka jau senos laikos sievietes loma, arī Dieva mātes Marijas loma, tika apzinīgi pazemināta, lai izceltu vīriešu domināciju, kā politikā, tā arī Baznīcā, kas ir turpinājusies vēl līdz pat šai dienai.

Agrīnā kristīgā Baznīca Marijai nepiegrīza lielu ievērību, līdz 431.g., kad Efēzas koncils apstiprināja Aleksandrijas bīskapa Cirila vēstuli, kurā Marija ir saukta par Dieva Māti. Pēc tam par

Mariju radās daudz leģendu; un 4. un 5. gadsimtā pieķeršanās Marijai strauji pieauga.

787.gada Nikaja koncils saka: "Mēs cienam un sveicam un godājam ... mūsu šķīsto lēdiju, visusvēto Dieva Māti".

Viduslaikos Marijas godināšana kļuva populāra dievlūgšanas forma, un vairojās viņai veltīto dienu skaits.

Tad nāca Mārtiņa Lutera reformācija, kas Marijas godināšanu samazināja, bet neizslēdz. Daudz gadus Luters pastāvēja, ka arī Marija bija nevainīgi ieņemta; bet vēlāk viņš teica, ka Marija tika šķīstīta no visiem grēkiem tikai Jēzus ieņemšanas brīdī un palika nevainīga, visu savu mūžu.

Kā gan Luters to varēja zināt? Luters arī pastāvēja, ka Marija ir Dieva Māte. 1552. g. viņš mudināja lūgšanā lietot Ave Maria, bet atmata "aizlūdz par mums grēciniekiem tagad un mūsu miršanas stundā". Luteram Marija bija "debesu karaliene" – tomēr viņš brīdināja, lai šos vārdus nelieto par biežu.

Vēlāk, pietisma rezultātā racionālisms un protestantu sektantisms tikpat kā izskauda luterāņu 16. gadsimto piekopto Marijas godināšanu.

Jaunās derības references par Mariju bieži ir tādas, kas uz viņu tikai norāda, kā piemēram: Vēstulē galatiešiem (4:4), ko dzirdējāt šorīt, kur ap. Pāvils norāda uz Mariju rakstot, ka "Dievs sūtīja savu Dēlu, dzimušu no sievas ..." Līdzīgas norādes ir atrodamas arī sinoptiskos evaņģēlijos. Ja arī Pāvils apzinājās Marijas šķīstību, viņš to nemin, jo viņam bija svarīgi parādīt tikai, ka Marijas grūtniecība bija Dieva gribas izpausme, lai radītu Dēlu pakļautu tai pašai bauslībai un ar tādām pat cilvēciskām īpašībām, kā tiem, par kuriem Kristus atdeva savu dzīvību.

[Eņģelis pasludināja Dieva apžēlošanu un klātieni, kā neauglīgai Elizabetei, tā nevainīgai jaunavai Marijai, un apliecināja, ka Dievam nekas nav neiespējams (Lk.1:37).]

Sekojošā Vecās Derības tradīcijai, dziesmā slavēt godājamas personas, Lūkas, caur Magnificata, kā jūs dzirdējāt (Lk.1:46-55), apdzied Mariju kā pazemīgo, pie kuŗas Dievs darījis lielas lietas, un apliecina, ka tādēļ visas nākamās paaudzes sauks viņu par svētīgu. Tādēļ katoļu teologi, atsaucoties uz Lūku, piešķir Marijai visas kristīgās Baznīcas mātes lomu. Dievs caur Mariju parādīja savu klātieni savā Dēlā, Jēzū.

Ja lasām Veco Derību vēsturiskā skatījumā,

ne Kristus, ne Marija tur nav burtiski minēti. Mesiāniskie pareģojumi, to sākumi un piepildījumi, ir pilnīgi atkarīgi no Dieva gribas un Viņa noliktā laika.

Jaunās Derības mesiānisms ir viens no šādiem Vecās Derības pareģojumu piepildījumiem.

Jaunais Testaments ierāda Marijai teoloģiski nozīmīgu vietu Baznīcas kristoloģijā un ekle-sioloģijā. Marijas mesiāniskās grūtniecības atklā-sme; fakts, ka viņa kļuva par Jēzus māti, apstiprina, ka Dieva cilvēces pestīšanas plāns iekļauj Dieva izvēlēto Izraēlas jaunavu, lai mēs pilnīgāk spētu izprast Viņa Dēlu.

Meklējot vairāk informācijas tieši par Jaunavu Mariju, uzgāju grāmatu par Kumrānas (Qumran) arhialogisko izrakumu vietu Jordānā, netālu no Nāves jūras, kuŗā, starp citu, bija ap-raksts, par Esīņiem (Essene). Esīņi bija palestī-niešu kulta, kas pastāvēja no apmēram 200 ga-diem pirms, līdz 200 gadiem pēc Jēzus dzimšanas.

Viņi dzīvoja komūnā, piekopa šķīstu fiziku un garīgu dzīvi, veicināja godbijību un dvēseles pilnveidošanu. Viņiem bija savi izglītoti astro-nomi, kas pētīja planētu kustības; izglītoti teologi, kas pētīja pravietojumus un Dieva apsolījumus par Mesija nākšanu pasaules telpā un laikā; pries-teri un skolotāji, kas mācīja un sagatavoja esīņus Mesijas nākšanai.

Viņi, it sevišķi, pievērsa uzmanību bērnu audzināšanai un meiteņu sagatavošanai būt Mesija mātei. Viņi sagatavoja daudzas meitenes vairākos vecumos, jo neviens īsti nezināja, kad un kuŗu Dievs izredzēs par Jēzus māti. Bērni tika apmācīti arī kā gavēt, lūgt Dievu un kalpot Templī, kā to darīja praviete Anna no Ašera cilts. Jā, bija arī sievietes pravietes - to arī jūs varat izlasīt Lūkas ev. 2:36.

Vairāki Svēto rakstu zinātnieki ir pārliecināti, ka, starp citiem, Jāzeps, Elizabete - Jāņa Kristītāja māte, Jaunava Marija un viņas māte Anna bija esīņi.

Kad es to izlasīju, es sapratu, kāpēc Marija teica eņģelim Gabriēlam: "Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone, lai notiek ar mani pēc tava vārda." Viņa jau no bērnības tika audzināta un sagatavota būt Mesija māte, un tagad bija gatava kalpot Dievam savam Kungam.

Viņa zināja, ka izredzētā Dieva māte būs jaunava, bet viņai nekad neienāca prātā, ka Mesija

tēvs varētu būt Svētais Gars, ne vīrietis.

Marija bija pazemīga, paklausīga, godbijīga ar dziļu dvēseles mieru un stipru raksturu. Viņa zināja, ka, ja viņa pieņems Dieva aicinājumu būt Dieva Dēla māte, viņai kā nevainīgai saderinātai jaunavai, nebūs viegli - viņa cietīs no ģimenes un no sabiedrības. Tā arī notika. Ne tikai uz viņu rādīja ar pirkstu, bet arī izsmēja, un viņa bija lieciniece sava pirmdzimtā Dēla nāvē.

Kā viņa to visu spēja pārdzīvot? Ko mēs no tā varam mācīties?

To nevarētu pārdzīvot pasīva, nevarīga un negribīga persona. Bet to spēja pārdzīvot un pārceļt tikai garīgi stipra sieviete, kāda bija Marija, mūsu Kunga māte.

Viņa to spēja, jo viņai bija stipri ticības pamati; nešaubīga pašapziņa un dziļa apņemšanās kalpot Dievam; viņai bija atbalsts no esīņu sabiedrības; un visnozīmīgākais, Marija pilnīgi uzticējās Dieva vadībai un gādībai.

Sievietes augsti novērtē Marijas stipro raksturu un maigo sirdi, jo Marija iemiesoja miesas un

dvēseles vienotību. Viņa vēl šodien turpina būt, sirdī ievainotiem un sāpēs cietušajiem, drosmes un dziļa miera modelis. Viņa saprot, ka dzemdes, krūšu, un bērna zaudējums sievietei ir arī garīgs zaudējums.

Viņa saprot arī, ka izvarošana, vardarbība, asinsgrēks un ļaunprātība pret bērniem ir teoloģiski un reliģiski jautājumi, kurus Baznīcai vajadzētu uzrunāt.

Šo un daudz ko citu mēs varam mācīties no Jaunavas Marijas, ja mēs tikai vēlamies to darīt.

Dievs, tapa miesa un tika nēsāts sievietes dzemdē, lai būtu arī sievietes atbrīvotājs.

Dievs Tēvs cienīja un pagodināja Mariju. Cienīsim un godināsim viņu arī mēs, lai arī mēs tiktu cienīti un svētīti no Dieva. Lai arī mēs varētu liecināt kā liecināja Marija: "Mana dvēsele slavē to Kungu un mans gars gavilē par Dievu manu Pestītāju, jo Viņš ir uzlūkojis savas kalpones zemumu." Lk 1:46-48a Āmen.

Mācītāja Aina Pūliņa

DRAUDZES LOCEKĻI PAPILDUS ZIEDOJUŠI

no 2016. gada 17. aprīļa līdz 16. jūlijam

		Draudzes vajadzībām	Draudzes Ziņām
4/17/16	Rūta Treknā	\$75.00	
5/1/16	Ināra un Arvīds Rupeiki	\$100.00	
5/1/16	22 cilvēki (Pēterā Lapiņa piemiņai)	\$735.00	
5/15/16	Kārlis Strauja (mātes piemiņai)	\$1000.00	
6/26/16	Uldis Pūliņš		\$150.00
7/10/16	Uldis Pūliņš	\$150	
7/17/16	Aivars Kuplis	\$5000.00	
	Kopā:	\$7060.00	\$150.00

Pārskatu sagatavoja: Jānis A. Ievāns

Atgādinājums!!!

Lūdzu iesūtiet savus ziedojumu pieteikumus

2016. gadam

ja to vēl neesat izdarījuši.

Paldies tiem, kas to ir nokārtojuši!

Lūdzu, negaidiet līdz gada beigām savus maksājumus nodot kasierēm. Draudzei, tāpat kā mums visiem, ir rēķini, kas jāmaksā katru mēnesi. Paldies!

Draudzes Valde

VASARSVĒTKI 2016. gada 15. maijā

Draudzes mācītājs sveic klātesošos Svētā Gara svētkos—Vasarsvētkos.

Bībeles lasījumus svētku dievkalpojumā lasīja Andrejs Ezers un Maija Tillika-Dombrovska

Draudzes ansamblis priecēja dievlūdzējus ar jaunu dziesmu. No kreisās: Rūta Pūliņa—ansambļa muzikālā vadītāja un draudzes ērģelniece, māc. Ojārs Freimanis—ģitāra, Ivars Kēlers, Austra Kēlere, Inese Stokes, Inta Duka, Elizabete Freimane, Pārsla Gagaine un Dace Pence

Foto: Uldis Pūliņš

PAZIŅOJUMS!

Draudzes ansamblis atsāks mēģinājumus 4. septembrī pēc dievkalpojuma, lai četros mēģinājumos iemācītos jaunu dziesmu, ko dziedātu Pļaujas jeb Ražas svētkos 2. oktobrī.

No 2016. gada 8. līdz 12. jūnijam Gaŗezerā
notika Latvieŗu Draudŗu Dienu 40 gadu jubilejas pasākumi

Draudŗu dienās piedalījās arī vairāki mūsu draudzes dalībnieki. Draudŗu dienu gaitā ikviens varēja piedalīties interesantās lekcijās, kuras vadīja vieslektors no Latvijas māc. Dr. Theol. Linards Rozentāls. Katru rītu pēc rīta lūgšanām Kronvalda zālē notika Bībeles pusstundas.

Pēc noslēguma dievkalpojuma

Bībeles pusstundu vada māc. Ojārs Freimanis

Māc. Juris Cālītis bija viens no Draudŗu Dienu iniciatoriem. Viņš bija ieradies no Latvijas, lai liecinātu par to, kā viss iesākās.

Foto no LELBA archīva

Draudzes rīkotais Ratnīcas tirgus notika
2016. gada 3. un 4. jūnijā

Maija Zaimiņa un Inese Stokes, kopā ar citām draudzes dāmām un kungiem ir gatavībā papildināt draudzes Dāmu saimes kasi ar savu uzcītīgo darbu.

Foto: Pārsla Gagaine

Uldis un Rūta Pūliņi kopā ar Inesi Stokes pēc Vasarsvētku dievkalpojuma 2016. gada 15. maijā viesojās pie Veras Riekstiņas.

Foto: no U. Pūliņa personiskās kolekcijas

Vera Riekstiņa savus 98 atzīmēja draugu lokā tradicionālajā vietā: *Red Lobsters*

Foto: no O.Freimaņa arhīva

DIEVKALPOJUMU UN KALPOTĀJU SARAKSTS

AUGUSTS

7. augusts	10:00—Laju vadīts dievkalpojums
14. augusts	10:00—Laju vadīts dievkalpojums
21. augusts	10:00—Laju vadīts dievkalpojums
28. augusts	10:00—Laju vadīts dievkalpojums

No 2. līdz 29. augustam mācītājs būs atvaļinājumā Latvijā. Nepieciešamības gadījumā, lūdzu, sazinieties ar draudzes priekšnieku Uldi Pūliņu

SEPTEMBRIS

4. septembris	10:00—Kopīgs dievkalpojums ar Ciānas draudzi. Dievgalds. 11:30—Filmas: Latvijas laikā skatīšanās (apm. 50 min)
11. septembris	10:00—Dievkalpojums
18. septembris	10:00—Dievkalpojums ar dievgaldu 13:00—Kapu svētki Olīvkalna kapos
25. septembris	10:00—Dievkalpojums 11:30— Draudzes pikniks

PĒRMINDERI

7. augusts	Ēriks Sprenne*
14. augusts	Ārija Bergmane*
21. augusts	Velga Drille-Eize*
28. augusts	Benita Lāčkājs*
4. septembris	Kalvis Cers un Inese Stokes
11. septembris	Guntis Kiršteins un Dace Pence
18. septembris	Uldis Pūliņš un Rasma Priede
25. septembris	Arturs un Mirdza Gaiķi

* augusta mēnesī kalpo viens pērminders

Ja nevar noliktā dienā kalpot, pērminderiem ir jāsarunā sev aizstājējs. Ja tas nav iespējams, lūdzu iepriekš paziņot pērmindeņu kopas vecākai Pārslai Gagainei: 847-204-7863; parslag@gmail.com

Pārsla Gagaine

Liturģiskās krāsas: no 7. augusta līdz 13. novembrim (ieskaitot)—zaļa; 20. novembris (Mirušo piemiņas diena—Mūžības svētdiena)—balta, no 27. novembra līdz 18. decembrim (ieskaitot)—zila vai viole-ta; 24. decembris (Kristus Piedzimšanas svētvakars)—balta un 31.decembris—balta.

Sastādīja mācītājs Ojārs Freimanis

DĀMU SAIMES KALENDĀRS

ĀUGUSTĀ

7. augusts	Melita Būdeniece un Maija Zaimiņa
14. augusts	Pārsla Gagaine un Ināra Ievāne
21. augusts	Ināra Kiršteina un Maija Tilika-Dombrovska
28. augusts	Anna Blumberga un Māra Sventeckā

SĒPTĒMBRĪ

V. GRUPA

Darba Vadītājas	GAGAINĒ, PĀRSLA: IEVĀNE, INĀRA:	847-809-4690; 708-799-8636;	parslag@gmail.com inaraievans@att.net
Cera, Daina:	773-685-0892;	dcers312@gmail.com	
Cukura, Velta:	773-202-0160;	velta@heritagetravel.net	
Duka, Inta:	847-215-4802		
Ejupe, Līga:	708-505-4441;	ligaandimants@sbcglobal.net	
Frišs, Dace:	773-271-6028;	dacefeiss@yahoo.com	
Freimane, Elīsa:	708-505-4012;	abolkuka@aol.com	
Kraule, Rasma:	773-271-7129;	rasmus@yahoo.com	
Lucāne, Zinta:	773-237-6380;	zlucans@zilgma.com	
Renigere, Sigrīda:	773-539-2908		
Skulta, Māra:	630-323-2577		
Šmidchene, Ilze:	773-275-1423;	ilze.smidchens@live.com	
Švalbe, Rita:	708-562-0722		
VESELĪBAS DĒĻ NEPIEDALĀS:			
Roze, Ilona:	773-275-0272;	ilona.roze@prodigy.net	
Rupeika, Ināra:	847-202-5065		

8/7/16 mini-kafijas galds - II grupa kārto
8/14/16 mini-kafijas galds - V grupa
8/21/16 mini-kafijas galds - IV grupa
8/28/16 mini-kafijas galds - VII grupa; Dāmu Komitejas valdes sēde - 9:00 no rīta

9/4/16 Siltas pusdienas
9/10/16 Bērnu Svētki - Kr. Barona skolas izkārtotumā (mums NAV jāsaimnieko)
9/11/16 Kafijas galds
9/18/16 Kafijas galds
9/25/16 Draudzes pikniks

Septembrī V Grupa vada kafijas galdus, kā arī ir atbildīga par draudzes pikniku. Pēdējā sēdē runājam, ka būtu vēlams, ka visas grupu dāmas piedalītos kafijas galdos savā nozīmētajā mēnesī. Bet, ja dažādu iemeslu dēļ neiznāk, mēs lūdzam un iesakām noziedot \$25.00 tajā reizē.

Ināra Blumberga

KRISTĪGĀS ZIŅAS

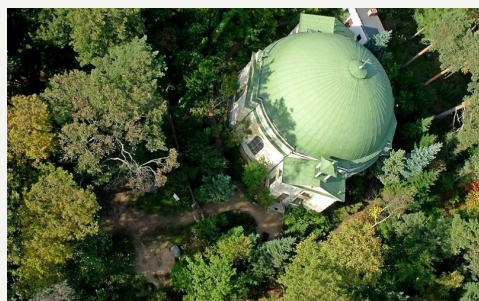
Trešdien, 2016. gada 20. jūlijā, plkst. 12:00 biedrība "Cerību spārni" Siguldas novada "Kārklos" atklāja Sociālā atbalsta centru "Cerību māja". Atbalsta centrs ir diennakts pakalpojums, kurā vienlaicīgi ir iespējams uzņemt 16 klientus. Sociālā atbalsta centrs sniedz divus pakalpojumus – sociālo rehabilitāciju vecākiem ar mazgadīgiem bērniem pēckrīzes periodā un aprūpes un dzīves prasmju apmācībā, kā arī atelpas brīža pakalpojumu vecākiem, kuriem ir bērni,

jaunieši vai pieaugušie ar invaliditāti. Biedrība "Cerību spārni" Siguldas novada "Kārklos" lietošanā uz 10 gadiem saņēma māju, zemi un saimniecības ēkas, kur izveidots Sociālā atbalsta centrs "Cerību māja". Biedrība pateicas līdzcilvēkiem, kas iesaistījušies "Cerību mājas" tapšanā, palīdzot gan ar finansiālu atbalstu, gan materiāliem un darbu. Šobrīd "Cerību mājai" vēl nepieciešami aizkari, segas, spilveni un gultas veļa.

Sestdien, 2. jūlijā, plkst. 11:00 ar svētku dievkalpojumu svinīgi tika atklāta atjaunotā kultūrvēsturiskā perle – Katlakalna evaņģēliski luteriskā baznīca, kas pēc rekonstrukcijas ir atguvusi savu sākotnējo vēsturisko spožumu.

Katlakalna baznīca ir valsts nozīmes arhitektūras

piemineklis, kas ir celts pēc arhitekta Kristofa Hāberlanda projekta 1794. gadā.

Tā ir unikāla ar savu Latvi-

jas baznīcām neraksturīgo, apaļo formu. Restaurācija ilgusi divus gadus, un tās laikā baznīca atjaunota no pamatiem līdz jumtam. Restaurēta altāra glezna un vēsturiskais tornītis virs baznīcas kupola – uz tā tagad atrodas apzeltīts krusts. Zvanu tornī uzstādīti divi jauni baznīcas zvani, kas turpmāk no deviņiem rītā līdz deviņiem va-

karā iezvanīs katru stundu. Pie baznīcas apbedīts virsmācītājs, profesors Roberts Feldmanis, kurš ap baznīcu izveidojis dārzu ar vairāk nekā 320 koku un krūmu sugām. Šis ir viens no lielākajiem un vērtīgākajiem dendroloģiskajiem objektiem Latvijā.

UNESCO (Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācija) iekļāvusi iespējamo Ēdenes dārza teritoriju Pasaules mantojuma sarakstā. Pēc ekspertu domām, Bībelē aprakstītais Ēdenes dārzs esot atradies Ahvarā - purvainā vietā Irākas dienvidos.

Tā ir unikāla vieta, viena no pasaules lielākajām deltas sistēmām ļoti neauglīgās teritorijās. Teritorija starp Tigras un Eifratas upēm, ko sauc arī Mezopotāmijas

purvjiem, ir mājvieta dažādiem savvaļas dzīvniekiem un putniem, kas uz šejieni katru gadu migrē no Sibīrijas. Pirmās šumeru civili-

zācijas pilsētas – Ūra, Urūka un Telerida, kas uzplauka Mezopotāmijā starp 4. un 3. gadu tūkstoši pirms mūsu ēras – atradās teritorijā, kur tagad tiek veikti arheoloģiskie izrakumi. Šo pilsētu nosaukumi, kā arī upes, kas minētas Bībelē, liek domāt, ka zaudētais Ēdenes dārzs atradās tieši šeit.

Bangladešā, neskatoties uz vajāšanām, arvien vairāk musulmaņu kļūst par kristiešiem. Šobrīd valstī 90% no iedzīvotājiem ir musulmaņi, tomēr kristiešu skaits turpina pieaugt. Pēdējo sešu gadu laikā kristietībai pievērsušies aptuveni 92 tūkstoši iedzīvotāju.

Šobrīd valstī ir 1,6 miljoni kristiešu, kas ir 1% no kopējā iedzīvotāju skaita. Pāriešana kristietībā Bangladešā nav aizliegta ar likumu, tomēr ir liels spiediens no apkārtējiem, lai jaunie kristieši atteiktos no sekošanas Jēzum. Arī policija kristiešu vajāšanu izliekas neredzam. Bangladeša ieņem 35. vietu pasaulē attiecībā uz kristiešu vajāšanu.

Ziņas, izmantojot dažādus interneta resursus, apkopojā O.Freimanis

DZIMŠANAS DIENAS

Sv. Pēterā draudze no sirds sveic dzimšanas dienās un jubilejās sekojošos draudzes locekļus:

AUGUSTĀ:

Velta Dārziņa, Juris Pūliņš, Ojārs Freimanis (9.-55), Kārlis Augis Baipšys, Solvita A. Baipšys-Kalniņa, Ivars Vītols, Vija Bremāne (17.-75), Linda Tomson (17.-50), Guntis Kiršteins, Astrīda Meņģele, Dace Ventere, Rasma Priede, Daumants Hāzners, Gunta Kiršteina, Arvīds Rupeikis (29.-95), Viktors A. Lāčkājs

SEPTEMBRĪ:

ALEKSANDRA LILIJĀ RICKHER, NIKOLAJS GAIĶIS, INGEBORGA RĀCENE, ĀRIJĀ BERGMANE, SARMA EJUPA, ANDA SOKALSKI, ILMĀRS RIEKSTIŅŠ, BALVA GŪTMANE, EMĪLIJĀ K. BLUMBERGA, ANDRIS DZELME, VALDA ULMANE (7.-80), INĀRĀ ĶIRSONE, MĀRTIŅŠ VĀRPA (9.-60), KALVIS CERS, ILZE SMIDCHENA (12.-85), TĀLIJĀ K. TOMSON, ĒRIKS R. BLUMBERGS, RŪTĀ EICHENFELDE (25.-85), ERIKS SPRENNE, ARNIS K. ROBEŽNIEKS, IRISĀ PUTNIŅĀ-MELLOTT, KRISTAPS DĀRZIŅŠ

*Pats miera Dievs lai jūs svētī visā pilnībā,
un viss jūsu gars, dvēsele un miesa nevainojami tiek saglabāta mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai!
1 Tes 5:23*

Mīlestībā pieminam

Andris Gvīdo BALTMANIS, dzimis 1947. gada 31. maijā, Stteten, Vācijā ir aizgājis mūžībā 2016. gada 3. jūnijā Čikāgā, IL.

Sv. Pēterā draudze izsaka sirsnīgu līdzjūtību Andra tuviniekiem un draugiem.

Jēzus sacīja: „ES ESMU augšāmcēlšanās un dzīvība. Kas tic uz mani, tas dzīvos, kaut arī viņš mirtu!” Jņ 11:25

Mīlestībā pieminam

Ruta KRESS, dzimusi 1922. gada 4. jūlijā Pļaviņās, Latvijā. Aizgājusi mūžībā 2016. gada 16. jūnijā Kailua-Kona, Hawaii

Sv. Pēterā draudze izsaka sirsnīgu līdzjūtību Rutas tuviniekiem un draugiem.

Jēzus sacīja: „Patiesi, patiesi es jums saku: kas tic, tam ir mūžīgā dzīvība.”

Jņ 6:46

Mācītāja runas stundas –

Katrā laikā, iepriekš sazinoties ar mācītāju. Mācītājs labprāt jūs sastaps savās mājās, ciemos vai citur, kur vajadzēs.

Adrese: 706 Cross Creek Drive W, Unit C, Roselle, IL 60172
mob. tālr.: 773-818-6965; e-pasts: ojars.freimanis@gmail.com, vai:
pastor@svetapeteradraudze.org

Ja jums nepieciešams satikt mācītāju slimību un citu dzīves grūtību situācijā, zvaniet mācītājam,

un viņš jūs apciemots ar vai bez dievgalda pēc vajadzības

Mācītājs no 2. augusta līdz 29. augustam būs atvaļinājumā Latvijā!

**Lūdzam draudzes locekļus, kas vēlas likt ziedus uz altāra ģimenes vai citāda veida atceres gadījumos, sazināties ar
Viju Reinfeldi: 847-394-0156; vreinfelds@hotmail.com; vai ierakstīt savu vārdu PUĶU KALENDĀRĀ baznīcas lejas telpā.**

**Draudzes telpas var aizrunāt, sazinoties ar Uldi Pūliņu:
Mobilais: 630-759-8314; e-pasts: uvpulins5@gmail.com**

Š.g. 23.aprīli pārņēmu Sv. Pēterā draudzes, Mt. Olive kapsētas kapvietu grāmatas un dokumentus no Ivara Freimaņa. Varu sniegt informāciju par kapu vietām, kuras iespējams iegādāties draudzes nodalījumā *Section "R"*.

Cena draudzes locekļiem - \$1,000.00 un pārējiem - \$1,200.00

Lai novērstu pārpratumus apbedīšanas gadījumā, lūdzu sazināties ar mani pirms kapa atvēršanas.

Es pārbaudīšu kapu vietas numuru un paziņošu kapsētai vai ir samaksāts par šo kapa vietu un kurš ir īpašnieks.

Neesmu atbildīgs par kapu un draudzes pieminēkļa apkopšanu.
Modris V. Galenieks, tel: 847-823-3713 e-pasts: galenieks@att.net

ATGĀDINĀJUMS

**Lūdzam laicīgi paziņot par adreses maiņu
Biedrzinim/maksājuma konta pārzinim Jānim Ievānam
1347 East Lyn Ct.
Homewood, IL 60430-3833
e-pasts: janisievans@att.net**

DRAUDZES ZIŅAS

St. Peter's Latv. Ev.- Luth. Church
450 Forest Preserve Drive
Wood Dale, IL 60191-1983

Draudzes mācītājs:	Ojārs Freimanis	773-818-6965;	ojars.freimanis@gmail.com
Draudzes priekšnieks:	Uldis Pūliņš	630-759-8314;	uwpulins5@gmail.com
Draudzes priekšnieka palīdze:	Inese Stokes	708-532-3471;	ineses@ameritech.net
Dāmu komitejas priekšniece:	Ināra Blūmberga	847-832-0933;	gblumb@aol.com

Tālrunis baznīcā: 630-595-0143

Kasieres:

Rūta Veitmane:	847-398-2631
Lūcija Sprenne:	630-231-3229

Sv. Pēterā draudzes mājas lapa: [HTTP://www.svetapeteradraudze.org](http://www.svetapeteradraudze.org)

Draudzes Ziņu redaktors: māc. Ojārs Freimanis. Autori ir atbildīgi par rakstu saturu un pareizrakstību.

Raksti nākošajām Draudzes Ziņām jāiesniedz mācītājam Ojāram Freimanim (ojars.freimanis@gmail.com) līdz 2016. gada 18. septembrim.